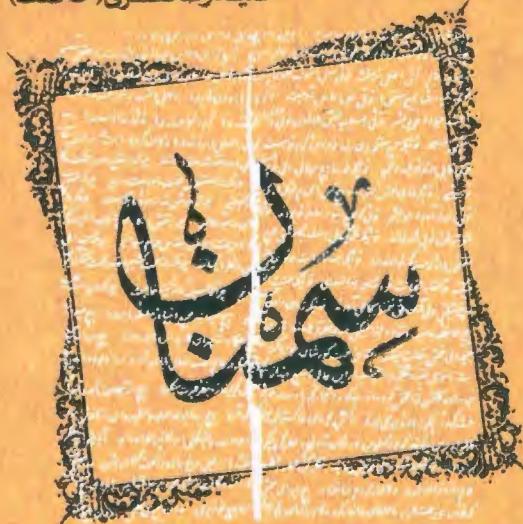

دانش‌نامه
فرهنگ و تمدن
استان سمنان

تاریخ جراید و مطبوعات استان سمنان

از آغاز تا ۱۳۹۰ شمسی

حمید رضانظری (حکمت)

71 The Encyclopedia
of Semnan
Culture and Civilization

گروه بنی اسرائیل شان

ISBN: 978-964-246-223-0

9 789642 462230

قيمهت: ١٠٠٠٠ تومان

موزه هنری استان سمنان

تاریخ جراید و مطبوعات استان سمنان

از آغاز تا ۱۳۹۰ شمسی

حمید رضانظری (حکمت)

عنوان و نام بدیدآور	: نظری، حیدرضا، ۱۳۴۴، تاریخ جراید و مطبوعات استان سمنان، از آغاز تا ۱۳۹۰ شمسی / حیدرضا نظری (حکمت).
مشخصات نشر	: قم، انتشارات زمز هدایت، ۱۳۹۲
مشخصات ظاهری	: ۴۰۰ ص.
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۲۴۶-۲۲۳-۰ ریال ۱۰۰۰۰
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: مطبوعات/ ایران/ سمنان/ تاریخ
موضوع	: روزنامه‌ها/ ایران/ سمنان/ تاریخ
شناسه افزوده	:: حوزه هنری استان سمنان
ردیبندی کنگره	: ۱۳۹۲ ن ۶ الف / PN ۵۴۴۹
ردیبندی دیوی	: ۰۷۹/۵۵۸۲۲۲
شاره کتابشناسی ملی	: ۳۳۲۲۴۶۰

تاریخ جراید و مطبوعات استان سمنان

نویسنده: حیدرضا نظری (حکمت)

تیه کننده: حوزه هنری استان سمنان

ناشر پژوه: محمد اسماعیل حاجی علیان

سربراستار: محمد رضا ذربیگی نامقی

طراح جلد و صفحه‌آرا: مهدی قاسمی

چاپ سپهر / نوبت چاپ: اول / تاریخ چاپ: پائیز ۱۳۹۲

شاراگان: ۱۱۰۰ / قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۴۶-۲۲۳-۰

انتشارات زمز هدایت | آدرس ناشر: قم، خیابان شهید فاطمی، نبش فاطمی، ۳، پلاک ۸۱

تلفن: ۰۹۱۲۲۵۳۲۸۸۷ - ۰۷۷۳-۲۷۷۳-۲۵

فهرست

- ۷ مقدمه حوزه هنری
- ۹ مقدمه مؤلف
- ۱۵ فصل اول: تبعید شدن مدیران جراید در سمنان و مطبوعاتی که هرگز منتشر نشد!
- ۲۳ فصل دوم: اخبار استان سمنان در تاریخ مطبوعات ایران
- ۵۱ فصل سوم: جراید و مطبوعات استان سمنان در دهه ۱۳۵۰-۱۳۶۰ ش
- ۸۵ فصل چهارم: پیروزی انقلاب اسلامی و نشایات سیاسی پس از آن در سمنان آن روز
- ۹۱ فصل پنجم: فصل نوین در سیر مطبوعات استان سمنان
- ۲۳۱ فصل ششم: مطبوعات استان سمنان و سالنامه‌های فرهنگی
- ۲۵۷ فصل هفتم: نشایاتی با مدیران و سردبیران سمنانی (استان سمنان)
- ۲۵۹ تکمله‌ای بر تاریخ مطبوعات استان سمنان
- ۳۰۳ فصل هشتم: چهره‌ها و یادبودها
- ۳۳۷ فصل نهم: تصاویر و ضایام
- ۳۷۹ کتابنامه
- ۳۸۵ اعلام

*

مقدمه حوزه هنری

ضرورت شناخت دقیق پیشینه تاریخی و فرهنگ و تمدن استان پهناور سمنان برکسی پوشیده نیست.

استانی که از گذشته‌های دور تاکنون همواره مهد ادبیان و عرف‌و دانشمندانی بوده که تأثیر تفکرات‌شان را می‌توان به وضوح در اقصی نقاط جهان مشاهده کرد، بی‌گمان در تاریخ این دیار کهن از یک سوی نام انسان‌هایی چون علامه‌الدوله سمنانی، بازیبد بسطامی و ابوالحسن خرقانی بر تاریخ ادبیات عرفانی ایران اسلامی آن چنان‌می‌درخشید که مرزهای جغرافیایی را در نور دیده و در سراسر جهان طبیعت انداز شده است. و از دیگر سوی در تاریخ یک‌هزار ساله شعر و ادب فارسی نام انسان‌هایی چون استاد سخن، قصیده‌سرای نامی متوجه‌های دامغانی، قطعه‌سرای بلندآوازه این‌یمین فرمودی و غزل‌سرایان نامدار فروغی بسطامی و بیانی جندقی از جایگاهی خاص برخوردار است.

در عالم فقه و فقاهت نیز انوار قدسی مرجعیت و زعامت جهان تشیع، از این استان تابیدن گرفته که از جمله می‌توان به حضرات آیات عظام حاج شیخ محمود شاهروdi مشهور به شیخ الفقها و العلما، علامه محمد صالح حائزی، حاج شیخ یوسف خراسانی حائزی، حاج ملاعلی سمنانی مشهور به حکیم الهی، محمد کاظم مهدوی دامغانی، محمد رضا فیض سرخه‌ای و محمد علی نجات قدس الله اسرارهم اشاره نمود که به راستی هر یک از این بزرگواران در دوره خویش چراغ راهی برای هم عصران خویش و الگویی عملی برای آیندگان به شمار می‌آمدند.

استان سمنان به واسطه ویژگی‌های خاص جغرافیائی و اقلیمی، فرهنگی و هنری، تاریخی و اجتماعی همواره مورد توجه پژوهشگران مختلف بوده و کتب فراوانی نیز در حوزه‌های مذکور به نگارش در آمده و به چاپ رسیده است، لیکن علیرغم همه تلاش‌های صورت گرفته، مطالعات جامع و منسجمی در زمینه فرهنگ و هنر و تمدن این خطه کهن و باستانی تاکنون انجام نشده است. لذا حوزه هنری استان با بهره‌گیری از پژوهشگران فرهیخته این سامان طرح تدوین «دانشنامه فرهنگ و تمدن استان» را با پیش‌بینی ۱۱۰ جلد کتاب وجهه همت خویش قرار داد تا با در نظر گرفتن اصولی از

جمله مرجع سازی پژوهش‌های فرهنگی هنری، پرهیز از پژوهش‌های تکراری، توجه به کیفیت و محتوای مناسب، خوشخوانی کتاب‌ها با رعایت تناسب حال مخاطب عام بوزیره نسل جوان و بالاخره به قول اهل ادب پرهیز از ایجاز مُحل و اطناب مُحل، بسیاری از زوابایی آشکار و پنهان استان را برای نسل حاضر و نسل‌های آینده تدوین و به همگان ارائه نماید.

بی‌تر دید پژوهش‌های انجام شده بدون ابراد نیست لیکن به منظور کیفی‌تر شدن کارها هر کدام از آثار توسط سه تن از استادان و صاحب‌نظران مورد واکاوی و بازبینی قرار گرفته و کاستی‌های احتمالی توسط پژوهشگران مجددأ بر طرف گردیده است. همچنین سر و پر استار محترم که خود از پژوهشگران نام آشنای این سرزمین هستند در دو بخش فنی - محتوائی و ادبی مطالب را مورد مذاقه قرار داده و در جهت یکسان‌سازی متون و بهره‌مندی بیشتر خوانندگان از کتب مذکور اهتمام ویژه‌ای، مبذول داشته‌اند که لازم می‌دانم مراتب قدرشناصی خود را از این بزرگواران اعلام نمایم.

در خاتمه از یکایک پژوهندگان گرانقدر و تمامی کسانی که در تهیه، تدوین و انتشار این کارستگ همت گماشته‌اند و یاریگر همیشگی فعالیت‌های فرهنگی هنری و ادبی در استان بوده و خواهند بود و همچنین همکار ارجمند جناب آقای محمد اسماعیل حاجی علیان که صبورانه کار دانشنامه را بنحو شایسته‌ای پیگیری نموده‌اند سپاسگزاری غایم. امید آنکه مجموعه آثار منتشره مورد رضایت حضرت دوست، چراغ راه آیندگان و مورد استفاده کلیه دانش‌پژوهان، محققان، اصحاب قلم، جوانان عزیز، عموم علاقمندان و مردم خوب و فهیم استان فرهنگی سمنان قرار گیرد.

سید عباس دانائی

رئیس حوزه هنری استان سمنان

تابستان ۹۲

مقدمه مولف

استان سمنان صرفنظر از اهمیت و موقعیت استراتژیک خاصی که از گذشته‌های دور داشته و همواره نه تنها به عنوان پل ارتباطی شرق و غرب کشور که حتی به نوعی شمال و جنوب کشور را هم به یکدیگر مرتبط می‌ساخته است، از حیث سیاسی در تاریخ معاصر کشورمان بر جسته بوده اما به دلایل بسیار آن طوری که باید مورد توجه محققین واقع نشده است! نمی‌توان از تاریخ معاصر و از تحولات سیاسی در دوره پهلوی اول سخن گفت اما یادی از کشته شدن نصرت‌آف... فیروز وزیر کابینه دولت رضاخان در سمنان نکرد. نمی‌شود از مطبوعات حرف زد اما به ماجراهی شلاق خوردن و تبعید میرزا ابوالحسن خان صبا به سمنان اشاره‌ای نکرد. مدیر پرآوازه روزنامه ستاره ایران که در باغشاه تهران از رضاشاه سیلی خورد! یا حتی تبعید اسدآ... رسامدیر مستول آزادی خواه و وطن پرست روزنامه قانون که در سال ۱۳۰۸ به سمنان تبعید می‌شود و در نهایت در زندان‌های مخوف آن دوران شکنجه شده و کشته می‌شود از موارد مهم تاریخ مطبوعات کشور است که آن طوری که باید را داشته نشده است.

یا اینکه در جای دیگر از تاریخ معاصر می‌بینیم قوام‌السلطنه نخست وزیر وقتی برای انجام گرفتن مذاکرات مستقیم با دولت شوروی به آن کشور مسافرت کرد در جریان این سفر خبرگزاری شوروی درباره تخلیه ایران از نیروهای شوروی اعلامیه‌ای به شرح ذیل صادر کرد. روز ۲۵ فوریه ضمن مصاحبه با آقای قوام‌السلطنه نخست وزیر ایران تصمیم دولت شوروی به ایشان ابلاغ گردید. دائر بر اینکه از روز دوم مارس تخلیه قسمتی از نیروهای شوروی از نواحی ایران چون مشهد، شاهرود، سمنان واقع در خاور ایران که در آنجا آرامش نسبی برقرار است آغاز می‌شود اما نیروهای شوروی در سایر نواحی ایران تاروشن شدن اوضاع باقی می‌مانند که این مسئله موجب اعتراض مصدق و سخنرانی او در مجلس می‌شود و مابقی قضایا که در تاریخ موجود است.^۱ همه و همه حاکی از اهمیت و جایگاه سیاسی استان سمنان در آن دوران است. صرفظر از مسئله فوق به اعتقاد نگارنده حتی بعد از شهریور ۱۳۲۰ تا کوتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ که

۱- ذاکر حسین - عبد الرحیم - مطبوعات سیاسی ایران در عصر مشروعیت - ص ۱۵۸

کشور ما با خطر اشغال بیگانگان مواجه بوده باز هم سمنان و شاهرود و برخی دیگر از مناطق استان کانون فعالیت‌های احزاب سیاسی و چپ و توده بوده و بسیاری از عنوانین مطبوعات که در خلال تدوین تاریخ مطبوعات استان به آنها اشاره می‌گردد در همین سال‌ها در استان سمنان منتشر شده‌اند که برای نخستین بار به آنها اشاره می‌گردد. مطبوعاتی مانند حریه، چهره شرقی، فروزان و برخی مطبوعات دیگر که خوانندگان با آنها آشنا خواهند شد. ماجراجویی کشته شدن ۵ نفر در جریان درگیری کارخانه ریسانریسی سمنان که در مطبوعات آن سال‌ها مانند صدای سمنان با تاب داشته و بسیاری وقایع دیگر را ناگزیر از توجه به این بخش از تاریخ معاصر می‌نماید. حتی تبعید مرحوم علامه سمنانی در سال ۱۳۱۸ به سمنان پس از آن سخنرانی آتشین که در سخن معروف گفت هر که با قرآن مخالفت کند کافر است ولو رضاشه باشد از جریان‌های سیاسی مهم آن روزهاست که می‌تواند مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد در این نوشتار بدان پرداخته نشده است.

همان‌گونه که در سطور اولیه اشاره شد استان سمنان که یکی از مراکز مهم فرهنگی کشور محسوب می‌شود در طول تاریخ دویست ساله اخیر از این شانس برخوردار بوده که از جریانات سیاسی و اجتماعی مرکز متأثر باشد این مسئله بالتابع خود بسیاری از نشریات و روزنامه‌های سراسری را به سمنان و یا دیگر شهرها می‌رسانده و این در حالی بوده است که دیگر شهرها مانند زاهدان یا شهرکرد و یا برخی شهرهای دیگر به خاطر بعد مسافت از تهران از نعمت برخورداری مطبوعات محروم باشند.

نگارنده معتقد است استان سمنان از حیث تاریخی و فرهنگی در برترین جایگاه‌ها قرار داشته و قدمت چندین هزار ساله استان سمنان همواره این استان را از حیث فرهنگی در رتبه‌های نخست قرار داده است.

ما اگر حتی نگاهی اجمالی بر سیر و روند تاریخ مطبوعات داشته باشیم به خوبی در خواهیم یافت استان سمنان به خاطر قرار گرفتن در موقعیتی خاص از حیث جغرافیایی مورد توجه صاحب منصبان حکومتی نیز بوده است. البته شاید این مسئله چندان مورد توجه ما نباشد اما از این جهت که گاهی در مسیر رفت و برگشت و یا محل عبور کاروان‌های سیاسی و حکومتی بوده به اندازه‌ای که حتی محل استقرار و یا استراحت

۲- گفتگوی نگارنده با شعبانعلی شجاعی در تاریخ ۹۱/۴/۱۹ و صدای سمنان ۱۳ شهریور

قرار گرفته مورد توجه واقع شده است، حال باند از اینکه گاهی حرکت‌های افرادی چون مرحوم سیف آزاد^۳ که بعدها به عنوان مدیر روزنامه ایران باستان شناخته شد بخشی از تاریخ مطبوعات کشور را اشغال کرده و توانسته تأثیر به سزاگی بر جریانات فرهنگی و سیاسی کشور داشته باشد.

طرح این مسائل لزوماً به معنای تأیید آنها و یا رد کردن به طور مطلق نیست بلکه از این جهت است که گاهی ما از این اتفاقات در روشن ساختن بخشی از ناگفته‌های تاریخ کشور آن هم برای نخستین بار ما را در دست یابی به اهداف پژوهش یاری خواهد کرد، و از طرفی بر اهمیت این پژوهش و موقعیت استان خواهد افزود.

بسیاری از محققان گمان می‌کردند نخستین روزنامه و یا نشریه در استان سمنان «صدای سمنان» نشریه‌ای به مدیر مسئولی مرحوم غلامعلی رحیمیان بوده که در سال‌های ۱۳۳۱ - ۱۳۳۰ ه.ش در سمنان منتشر شده است در حالی که با این تحقیق روشن خواهد شد نه تنها صدای سمنان و یا برخی نشریات پیش از آن، بلکه مبدأ تاریخی رویدادهای مطبوعاتی در استان سمنان را باید چاپ روزنامه «اردوی همایون» دانست که این مسئله در جای خود مفصل تشریح خواهد شد.

نگارنده بر این نکته تأکید می‌ورزد که تاکنون هیچ یک از مراکز رسمی و یا غیررسمی و یا حتی توسط افراد حقیقی و حقوقی در رابطه با تاریخ مطبوعات تحقیقی انجام نگرفته است و اگر اطلاعاتی در جایی وجود دارد برگرفته از تحقیقات نگارنده است.

نگارنده به اقتضای شغل و مسئولیت خویش در اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان سمنان برای نخستین بار در سال ۷۹ تحقیق کوتاه و مجله‌ای را در رابطه با تاریخ مطبوعات استان به انجام رسانید که در نشریه وزین کویر^۴ چاپ و منتشر شده و پس از آن چکیده و تلخیص شده تحقیق مذبور در دانشنامه جهان اسلام^۵ در سال ۸۵ چاپ و منتشر گردید.^۶

۳- مرحوم عبدالرحمن سیف آزاد (۱۳۵۰ - ۱۲۶۱ ه.ش) - مدیر روزنامه ایران باستان که متولد دامغان بوده است.

۴- نشریه کویر - سه شنبه ۱۸ مرداد ۱۳۷۹ - تأملی گذرا بر پیشینه مطبوعات استان سمنان از گذشته تاکنون - ص

۵- به همین قلم

۵- دانشنامه جهان اسلام - زیر نظر غلامعلی حداد عادل - تهران - ۱۳۸۵ - ص ۲۷ دایره المعارف چاپ بنیاد (به همین قلم)

نگارنده اذعان دارد که آن پژوهش‌ها هرگز کامل نبوده و حتی می‌توان گفت این پژوهش نیز شاید کامل و جامع نباشد! اما در این مسئله نمی‌توان تردید داشت که این تحقیق منحصر به فرد بوده و اکنون که به لطف رئیس محترم حوزه هنری استان سمنان و همکاران گرامی ایشان این پژوهش تهیه و تدوین گردیده و برای نخستین بار به زیور طبع آراسته می‌گردد، بسیاری از ناگفته‌های تاریخ مطبوعات استان سمنان و جریانات و اتفاقات و رویدادهای مطبوعاتی استان بازخوانی و به اهالی فکر و قلم فرهنگ ارائه می‌گردد.

اما این پژوهش:

نگارنده برای تهیه و تدوین تاریخ مطبوعات استان تلاش‌های زیادی نموده و رنج‌های زیادی را متحمل شده است. چه بسیار افرادی که حاضر به ارائه اطلاعات به خاطر مسایل به زعم خودشان سیاسی نبودند، چه بسیاری از مسئولین فرهنگی برخی مراکز که حتی حاضر به تحویل کتاب امانی هم نبودند! نگارنده حتی در برخی موارد با بی‌مهری‌هایی از طرف برخی متولیان امور مواجه شده اما از کار خویش دست نکشید تا به مقصود رسید.

اگرچه شاید در کارهای پژوهشی شایسته نباشد که از قطع و یقین حرف زد، اما نگارنده مطمئن است با این پژوهش نه تنها بسیاری از باورهای محققان در رابطه با مطبوعات تغییر خواهد کرد، چه بسا با این پژوهش ناچیز بسیاری از نقطه‌های مهم تاریخ اجتماعی و سیاسی استان روشن خواهد شد. چه بسیار نشریاتی که در استان سمنان منتشر شده‌اند که اکنون هیچ نشانی از آنها نیست جزیک نام که در گوشه‌ای از کتاب یا منبعی قدیمی ذکری از آن رفته است.

این اثر پژوهشی و مطالعاتی براساس سه محور ذیل انجام شده است.

۱- مطالعه و بازخوانی کتاب‌ها و برخی منابع و مأخذ پژوهشی مطبوعات کشور که به طرق مختلف در اختیار نگارنده قرار گرفته است.

۲- مراجعته مستقیم به نشریات قدیم و جدید و یا حتی تصاویر نشریات که احياناً موجود بوده است.

۳- گفتگو با افرادیا افرادی در گروه‌های مختلف اجتماعی به ویژه پیش‌کسوتان عرصه مطبوعات یا صاحب نظران فرهنگی و هنری که در انتشار نشریات نقشی داشته‌اند.

ما در استان سمنان در مجموع با چند نوع نشریه یا مطبوعات سروکار داریم، که در ابتداء بهتر است قبل از شروع بحث به آنها پرداخته شود.

۱- ابتداء نشریاتی که از مراجع رسمی و قانونی مانند وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی یا وزارت ارشاد ملی گذشته یا اداره مطبوعات و جهانگردی و یا اداره انتبااعات مجوز اخذ کرده و نسبت به انتشار آنها اقدام نموده اند.

۲- دسته‌ای دیگر نشریات یا مطبوعاتی هستند که بدون اخذ مجوزهای لازم و قانونی منتشر شده و پس از مدتی از انتشار بازایستاده اند و یا حتی هنوز منتشر می‌شوند!

۳- دسته‌ای دیگر از نشریات، نشریات یا روزنامه‌هایی هستند که به اقتضای فضای سیاسی حاکم بر جامعه هر دوره برای مدتی کوتاه پا به عرصه سیاسی و اجتماعی گذارد و پس از مدتی متوقف شده اند.

۴- دسته‌ای دیگر از نشریات، مطبوعاتی هستند که مدیر مسئول یا صاحب امتیاز آنها و یا سردبیران اجرایی آنها از چهره‌های فرهنگی بومی این استان بوده، اما حوزه‌ی انتشار آن‌ها لزوماً استان سمنان نبوده است.

۵- دسته‌ای دیگر از نشریات، نشریاتی هستند که به صورت داخلی بوده و برای جمع محدودی از مخاطبان منتشر شده اند. مانند برخی نشریات داخلی ادارات و دستگاه‌های اجرایی و یا حتی برخی نشریات دانشجویی که به آن‌ها دسترسی بوده است. و در پایان تا آن جا که امکان داشته و مقدور بوده سعی کرده‌ایم تمام نشریاتی را که مطرح شده‌اند معرفی غاییم اما در جائی که امکان دسترسی بدان‌ها وجود نداشته باذکر منبع پژوهش، نشریه مطروحه را ولو در حد طرح یک نام معرفی کرده‌ایم.

مبدأ نگارش این پژوهش زمان و تاریخ انتشار مطبوعات بوده که حتی الامکان سعی شده حتی اگر نشریه‌ای مورد رویت نگارنده واقع نشده، عنوان نشریه در این پژوهش قیدگردد.

نکته دیگری که یادآوری آن ضروری به نظر می‌رسد این است که نگارنده از هر نشریه رسمی و غیر رسمی که در استان منتشر شده است نام بده و حتی الامکان عنوان و تاریخ انتشار و دیگر مشخصات روش جریده مربوطه را قید کرده است. حتی نشریاتی که موفق به اخذ مجوز شده اما منتشر نشده اند در این پژوهش قید شده‌اند. نگارنده در پایان این بخش مراتب سپاس‌قلبی خویش را از کلیه کسانی که او را

در تهیه و تدوین این پژوهش یاری کرده‌اند اعلام می‌دارد. امید می‌رود مقبول طبع بلند
اهمی فرهیخته دیار کهن قومس (استان سمنان) واقع گردد.

از دوست ارجمند جناب آفای سید عباس دانایی رئیس محترم حوزه هنری استان
سمنان کمال سپاس و امتنان را دارم که با همایت‌های ایشان این پژوهش جامه عمل
پوشید.

از استاد ارجمند جناب آفای خسرو عندلیب (گویا) بسیار سپاس‌گزارم که با
راهنمایی ایشان و اطلاعات ارزشمندان این تحقیق انجام شد.^۶
نگارنده در کمال تواضع و فروتنی نقص‌های موجود این پژوهش را می‌پذیرد و
امیدوار است این پژوهش حسن آغاز روشی باشد برای پژوهش‌های آتی در این
عرصه، و نیز امید دارد انجام چنین پژوهش‌هایی زمینه‌های رشد و توسعه فرهنگی استان
سمنان را فراهم نماید.

خدا یا چنان کن سرانجام کار
تو خشنود باشی ما رستگار
حمید رضا نظری (حکمت)

۶- متأسفانه در روزهایی که کار تدوین نهایی طرح انجام می‌شد استاد خسرو عندلیب که بسیار مشتاق بود تا این
انر را ملاحظه نموده و نظر ارزشمند خویش را ارائه نماید در کمال نایاوری نگارنده در تاریخ دوم شهریور ۱۳۹۱ در
حين مطالعه روزنامه و در سال‌گرد تولد خویش به دیار ادبیت شافت. روحش شاد

فصل اول

تعیید شدن مدیران جراید در سمنان
و مطبوعاتی که هرگز منتشر نشد!

اشاره:

نگارنده در خلال کار تحقیقاتی خویش با برخی از عنایون نشریاتی مواجه گردیده که مدیران جراید یا مجلات آن دوران به دلایل سیاسی به سمنان تبعید شده‌اند و یا حتی برخی از آنان مانند میرزا حسین خان صبا مدیر ستاره ایران نه تنها سیلی می‌خورد که توسط رضا شاه شلاق خورده و به سمنان تبعید می‌شود. اما این که پس از چند سال از سمنان متقارضی صدور مجوز انتشار ستاره ایران می‌شود شاید برای برخی محققین جالب توجه باشد و یا شاید برای برخی از علاقه‌مندان تاریخ مطبوعات استان سمنان مورد توجه باشد که بدآنند اهالی فرهیخته این استان که در دیگر نقاط کشور ساکن بوده و از اعتبار خاصی برخوردار بودند متقارضی انتشار نشریاتی می‌گردند اما موفق به انتشار این نشریات نمی‌شوند. برای این که محققین عزیز از این بخش‌های تاریخی فرهنگی استان که تاکنون مغفول مانده و بدآن اشاره نشده آگاه شوند دعوت می‌شود سطور زیر را بخوانند.

ستاره ایران (۱۲۹۴ ه.ش)

نگارنده به این خاطر به روزنامه اشاره می‌کند که مدیرمسئول روزنامه در سمنان حبس و تبعید می‌گردد. و بقیه ماجراهایی که بر سر این روزنامه می‌رود. نشیه ستاره ایران از روزنامه‌های سیاسی عصر رضا شاه بوده که در آن زمان سر و صدای زیادی به پا کرد. این روزنامه ارگان تشکیلات دموکرات‌های ضد حکومتی و هوای جمهوری بوده است. مدیرمسئول نشیه میرزا حسین خان صبا مشهور به کمال‌السلطان بوده و سردبیر نشیه شیخ علی دشتی است. این نشیه به دستور رضا شاه توقيف شده و مدیر نشیه در باشگاه تهران توسط رضا خان سیلی محکمی خورده و به سمنان تبعید می‌شود. البته در تاریخ گفته شده حتی شلاق هم خورده است! نگارنده درخواست میرزا حسین خان صبا را که در کتاب استناد مطبوعات آمده است یافته است به نظر می‌رسد با توجه به درخواست مدیرمسئول نشیه و تاریخ درج

شده در صدر نامه میرزا حسین خان صبا پس از گذراندن مدت حبس و تبعید خود در سمنان که ظاهراً ۵ سال بوده اقدام به ارسال وتلگراف نامه به وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه آن زمان می‌نماید. متن میرزا حسین خان صبا به شرح ذیل است:
«وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه، سواد مراسله میرزا حسین صبا، به تاریخ دوم قوس ۹۹ - (دوم آذر ۱۲۹۹)

مقام منیع وزارت جلیلۀ داخله معارف و اوقاف دامت عظمته تقاضا می‌کند اجازه طبع و انتشار جریده‌های ستاره ایران را تلگرافاً به این بنده مخابره فرمایند که به منزله برات آزادی این بنده از حبس و تبعید سمنان است و چون افتتاح مجلس شورای ملی نزدیک شده، مانعی برای صدور این اجازه در پیش نیست این بنده نیز تعهد می‌کنم که رعایت قوانین اساسی و قانون مطبوعات را نموده، طرفدار عظمت و سعادت ایران باشم.
میرزا حسین خان صبا - مدیر ستاره ایران - سواد مطابق اصل است مهر اداره کایینه^۸»
بنابرآنجه که از سوابق اسناد تاریخی هویداست نه تنها میرزا حسین خان صبا که حتی پسر آن مرحوم میرزا علی اصغر خان صبا موفق به اخذ مجوز انتشار نشریه ستاره ایران نمی‌گردد. که در نهایت مجبور به واگذاری امتیاز روزنامه ستاره ایران به شخص ثالثی می‌گرددند که نامه‌ها و مکاتبات مزبور در کتاب فوق موجود می‌باشد.^۹

آزادی (۱۲۹۷ ه.ش)

در کتاب اسناد مطبوعات که مجموعه اسناد مطبوعات سال‌های ۱۲۸۶ تا ۱۳۲۰ در تاریخ ۱۷ ربیع‌الثانی ۱۳۳۶ ه.ق. با اشاره به سوابق خدمتی خود که در شهرداری اصفهان، سمنان و شاهroud و دامغان داشته و حتی گواهی و تصدیق امیراعظم و مسئولین محلی را دارد متقاضی انتشار روزنامه‌ای به نام «آزادی یا ارمغان» شده است. نامبرده در پایان نامه خود تصریح کرده که با هیچ کس در تهران رابطه‌ای نداشته و صرفاً به خاطر میهن‌پرستی و آزادی خواهی متقاضی انتشار نشریه شده است و حتی وساطت نماینده معارف سمنان و دامغان را مورد تأکید قرار داده و گفته است که به گمنامی او نگاه نکرده و طبق قانون اسناد مطبوعات ایران (۱۳۳۰ - ۱۲۸۶ ش) به کوشش کاوه بیات - مسعود کوهستانی نزد ص ۲۷ و ۲۸ همان - ص ۳۱ و ۳۰

۱۰ - این فرد باید همان عبدالله یاسابی بدر مسعود یاسابی مدیرمسئول نشریه دامغان باشد.

اساسی به وی امتیاز روزنامه فوق را بدهند! که در نهایت در حاشیه نامه آمده است به عرض حضرت وزیر رسانیده، فرمودند: عجالتاً هیئت دولت تصمیمی در باب جرائد نگرفته است و بنابراین اجازه صادر نخواهد شد.
از محتوای نامه پیدا بوده که اولاً اعطای مجوز روزنامه با نظر هیأت دولت بوده و ثانیاً برای انتشار نشریه می‌باشد شخصی واسطه و یا معرف مقاضی روزنامه باشد تا این مجوز داده شود اما با این حال مجوز مربوطه به فرد مقاضی داده نشده است.

یغما (۱۳۰۱ ه.ش)

در کتاب اسناد مطبوعات که حاوی تصاویر اسناد مطبوعاتی مربوط به سال‌های ۱۲۸۶ تا ۱۳۲۰ هجری می‌باشد تصویر سندي وجود دارد مبنی بر اینکه فردی به نام میرزا عبدالحسین متخلص و مشهور به ادیب الامراء یغمایی در سن سی و دو سالگی مقاضی انتشار روزنامه‌ای به نام یغما شده است و متذکر گردیده در صورتی که چنین عنوانی برای نشریه یا روزنامه‌ای وجود دارد روزنامه فوق به عنوان فردوسی باشد. انعکاس بخش‌های نخستین این نامه که حاوی اطلاعاتی راجع به فرد مزبور بوده و اشاراتی به سوابق خدمتی خود در شاهروند اش شاید برای علاقه‌مندان به تاریخ منطقه جالب و خواندنی باشد. توجه به محتوای نامه مرا از کم و کیف فضای آن زمان آگاه خواهد ساخت. بدیهی است تصویر نامه فوق و نامه موافقت اداره اوقاف آن زمان در بخش پایانی کتاب گراور شده ارائه می‌گردد. حال نامه فوق که به شرح ذیل تقدیم می‌شود.

بزد - گل بهار

یغما

وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه، اداره ایالتی خراسان و سیستان سواد تقاضانامه میرزا عبدالحسین ادیب یغمایی، نمره ۴۱۵ برج جوزا (خرداد) ۱۳۰۱ بعد العنوان. اینجانب میرزا عبدالحسین متخلص و مشهور به ادیب الامراء یغمایی که سی و دو سال از عمرم به پایان رفته اصلًاً اصل جندق و بیابانک، نسباً مربوط به

۱۱- اسناد مطبوعات ایران - به کوشش کاوه بیات - مسعود کوهستانی نژاد - (۱۳۲۰- ۱۲۸۶ ه.ش) - جلد اول - ص ۳۱۰

یغماهی شاعر معروف، مدتی در مشهد و سبزوار به تحصیل علوم قدیمه و چندی در تهران به تعلم معلومات جدیده اشتغال داشته اخیراً هم چهارسال در شهرورد در مدرسه ایتم اعظمیه سمت معلمی ادبیات داشتم. اینک در صدد برآمدهام امتیاز روزنامه به اسم یغما و چنانچه سابقاً به دیگری داده شده باشد به اسم فردوسی تحصیل نوده، بلکه از این راه بیش از پیش موفق به خدمات معارف گردد در ضمن توضیحات ذیل را بر عهده گرفته خود را مجبور به مراجعات نمایم. روزنامه خود را ارگان همیج فکر شخصی یا خارجی قرار نداده از روی اصول افکار صنوف صالحه با مراجعات در اصل مهم استقلال نام ایران در سایه حکومت ملی اتحاد اسلام اتفاق ملل شرق با داشتن جنبه سیاسی، اقتصادی، ادبی باقطعی مطلوب به طور هفتگی در مشهد انتشار خواهد داد.

توجه به این نامه چند نکته را روشن خواهد کرد. نکته اول اینکه حال و هوای آن زمان یعنی حدود ۹۰ سال پیش از این تاریخ روشن کرده و نحوه نگارش نامه و سیک و سیاق ادبی مکاتبات اداری آن سالها را ارائه خواهد شد. نکته دیگر اینکه صدور مجوز مطبوعات در حوزه اختیارات اداره اوقاف و صنایع مستظرفه بوده و بعدها این دو از یکدیگر تفکیک شده اند، دیگر آنکه با توجه به محتوای نامه و عنوان مطروحه به نظر می رسد استان یزد فعلی و سیستان آن روز مربوط به حوزه جغرافیایی استان خراسان بوده است.

زبان دهقان (۱۳۰۱ ه.ش)

در ۸ رمضان سال ۱۳۴۰ هجری قمری فردی به نام حاجی محمدحسن شهروردی و پسران (قروین) که علی الظاهر آدم بسیار سرشناصی بوده در شهر قزوین مقاضی انتشار نشریه ای به عنوان زبان دهقان می گردد. وی در این تقاضانامه مسلک روزنامه را طرفداری استقلال ایران، مدافعه از حقوق زارعین، انتشار مقالات علمی فلاحتی به طرز جدید، تبلیغات جدی به توسعه معارف دانسته است. ذیل نامه را باقر شهروردی که ظاهراً پسر حاج محمدحسن شهروردی بوده امضاء کرده است. وزارت معارف و اوقاف آن زمان علی رغم اینکه فرد مذبور را تأیید کرده و مراتب خدمات شایان نامبرده را تمجید نموده است وزیر وقت که علی الظاهر علی اکبر داور بوده با نگارش نامه ای به

۱۲- استاد مطبوعات (۱۳۲۰- ۱۲۸۶ ه.ش) به کوشش کاوه بیات - مسعود کوهستانی نژاد - ص. ۵۱۳

نصیرالسلطنه غایبینده مجلس شورای ملی، با اشاره به نامه باقر شاهروdi، اعلام داشته اجازه صدور امتیاز جریده به احدی داده نخواهد شد و این از طرف هیئت وزراء عظام است. او انتشار آن را منوط به تقاضای مجدد در زمانی دیگر نموده است.^{۱۳}

توجه به نامه فوق این مسئله را روشن می کند که اولاً فرهیختگان بومی استان سمنان در هر نقطه‌ای از ایران که بوده اند منشأ خدمات فرهنگی بوده و علی‌رغم صداقت، درستکاری و شهرت موفق به کسب امتیاز نشریه از حکومت رضاخان نشده‌اند و نکته دیگر اینکه اشتغال یک فرد معتمد خوش‌نام شاهروdi در تجارت و کسب و کار مانع از خدمت در عرصه فرهنگی نبوده و این از وزیرگی‌های نیروهای خوش‌فکر این منطقه می‌پاشد.

۱۳- اسناد مطبوعات ایران (۱۳۲۰- ۱۲۸۶ ه.ش) به کوشش کاوه بیات - مسعود کوهستانی نژاد - جلد اول - صص ۵۷۹-۵۸۰